

השופט: „אחד התיקים המדוברים. הקצין: „אחד התיקים המזומרים“

מדובר הסמדים

בסמים, שבהן נעצרים החשודים עד תום ההליכים. בזמן שהייתו של קורנפלד בכלא, ביקש מהעיתונאי סימון סמרג'ה לנהל את ענייני העסק שלו. סמרג'ה יצר קשר עם הלקוחות ואף טיפל ביתר העניינים. אחרי ששוחרר, אמר קורנפלד לסמרג'ה, שהגיעה עבורו חבילת קוקאין מקולומביה, והיא נמצאת במכס בממ"ן (מסוף מיטען ונוסעים בלוד). הלל, אשר ייבא את החומר, חשש לגשת למכס, שמא עוקבים אחריו. סמרג'ה, שהכיר את יוסף (ג'וזה) וילס הכרות חברתית, ביקש את איש הביטחון לשעבר לנסוע ללוד ולשחרר עבורו את החבילה. ג'וזה מהסס, אך תמורת השרות דרש חלק גם ג'וזה לא נסע לקחת את החבילה, אלא ביקש מידידו, נתן גבאי, לעשות את השרות עבורו, והבטיח לו חלק מהסס. גבאי נסע לרואר ושיחרר את

בכמות מיסחרית וסחר כסס מסוכן, כמו כן הואשם בהחזקת כלים לשימוש כסס. המישטרה טענה כי קורנפלד מכר קוקאין, בהודמנויות שונות, לעוזי ברפרות ודני הוכשטט. בחיפוש שנערך או נמצאו בכיתו של קורנפלד מריחואנה, טבליות אלי-אס-די, קוקאין, מאזניים עדינים ומישקולות להכנת מנותיסם. עורך-הדין מאיר זיו, שייצג את קורנפלד באותו עניין, טען כי אין כאן סחר בסמים, ומאחר שקוקאין הוא סם נדיר שקשה להשיג בשוק, התחלק קורנפלד עם חברו, עוזי כניפרת, במחיר הקרן של הכמות שקנו לצריכה עצמית. הדבר ששיכנע או את בית-הדין ששפט היתה טענתו של עו"ד מאיר זיו, שמדובר באנשים מן הישוב ובעלי עסקים, הצורכים את „סם האצילים“. בעיקבות טענת אלה שיחרר השופט אברהם פלפל את הלל קורנפלד בערבות — דבר שאינו מקובל ברר-כלל בעבירות של סחר

אנשי העולם התחתון, וחלק מהם אף אינו מוכר למישטרה. באותה פרשה חברו יחד אנשים אשר לכאורה אינם שייכים לאותה חברה. לעניין היו שותפים כ-11 נפשות, וחלק מהם אף לא הכיר איש את רעהו.

„סם האצילים“

כמה ימים לפני יום-הכיפורים נשלחה לארץ חבילה של ק"ג וחצי קוקאין מקולומביה. הנמען היה דני הוכשטט, חברו של היבואן הלל קורנפלד. שניים אלה היו מעורבים בעבר הלא-רחוק בפרשת סמים אחרת, שכונתה בעיתונים בשם „קוקטיל הסמים“. באותה פרשה הואשם קורנפלד בשני סעיפי-אישום של החזקת סמים

שבוע התעוררה סערה בחור ג'וזה וילס ובחוגים של היפים והיפות של צפון תל-אביב. השמועה עברה מפה לאוזן: ג'וזה נעצר. תחילה לא קישרו את השם שהופיע בעיתון, יוסף וילס, לפרשת התפיסה של חצי קילוגרם קוקאין, אשר הגיע כטיסה מקולומביה לנמל-התעופה בן-גוריון. באותו עניין הופיעו עוד שיבעה שמות אחרים. העיתונאי סימון סמרג'ה מרמז, העובר למען עיתונות-חוזק, הלל קורנפלד, יבואן מערכות-אזעקה לרכב, נתן גבאי, חייל משוחרר, מקס רהאן, ספר במיקצועו, טארק אוסרוף ומחמוד קונרוס, שניהם עובדים של קורנפלד, ובן-דודם סער ג'בר. יותר מאוחר נעצר גם עידו כניוסף, אשר שמו לא פורסם עדיין בעיתונים. סיפור חבילת-הסמים הינו יוצא דופן ומיוחד. גיבורי הפרשה אינם

לקוחותיו של ג'וזה היו דוגמניות, אנשי-עסקים ודיילות

הקוקאין מגיע ארצה ממקומות שונים בעולם. לרוב מארצות הרום אמריקה. שם החומר גדל ומצובר. הקוקאין לא מגיע ישיר מפרו לארץ. מכריחים אותו לארצות-הברית בכמויות עצומות. הרוב נמצא בדרשות המאפיה, וחלק קטן יחסית מגיע לארצות אירופה. מחירו של ק"ג קוקאין הוא בין 8000 ל-12000 דולאר, בדרגת ניקיון של 95-98 אחוז.

כאשר מגיע החומר לארצות-הברית, הוא שווה 30 אלף דולר במזומן לקילוגרם.

הישראלים העוסקים בסחר קוקאין בארצות-הברית עובדים ברר-כלל באופן עצמאי, ואינם קשורים בפשע המאודגן, שעיסוקו בכמויות אדירות.

ישראלים המגיעים מהארץ קשורים ברר-כלל עם אנשים השוהים שם. הסוחרים באמריקה מערכים את החומר בגלוקוזה, כך שכל קילוגרם הופך לשניים. הרשת הישראלית מורכבת מדיילים, יבואנים קבועים וסתם הרפקנים. הצורכים בעצמם קוקאין, אותם הדוכשים מאה גרם אי פחות מזה, מגיעים ארצה, מערכים שוב את החומר. עד שהוא מגיע ללקוחות, עובר הסם בחמש ידיים, ואז יש בו 20 אחוז קוקאין והשאר גלוקוזה, שהיא אבקת-סוכר לבנה, הדומה במראה לסם.

הצריכה בארץ, וביתר בתל-אביב, עלתה בשנה האחרונה במימדים עצומים. היום מסוגל שוק-הקוקאין בתל-אביב לספוג שניים-שלושה קילו בחודש.

ג'וזה, שנתגלע לקבל את החומר מידי דיילים או ידידים שנשעו לבקר באמסטרדם או בארצות-הברית, היה רגיל לסחור בכמויות קטנות יחסית, במחיר של 120 דולר לגרם. הוא היה זהיר מאוד, וחוג לקוחותיו היה קבוע. הפעם השתתפו בעיסוקה יותר מדי אנשים בלתי-מיקצועיים. שאי תם לא היה לו כל קשר קודם לכן.

בתקופת עבודתו שם נתפשה רשת שהכריזה חשיש בכמויות עצומות מהודו. אותה הרשת היתה מורכבת ברובה מאנשי-ביטחון ישראליים. ששירתו קודם כקצינים בחילות קרביים בצהל. החבורה נתפשה כאשר המישטרה הגרמנית גילתה את העניין. נציגים ישראליים רישמיים במקום ניסו להשתיק את הפרשה. ללא הצלחה. ג'וזה וחבריו הועמדו לדין לפני בית-מישפט בגרמניה. הורשעו. הוא נידון לשנתיים מאסר, שואתן ריצה בכלא גרמני, סמוך לעיר פרנקפורט. כשהשתחרר מהכלא, חזר ארצה והחל לעבוד כמציל במלון פאן אמריקן בנתיים. לאחר מכן היה מציל בכפר הנופש קיסרית.

בכל אותה התקופה שמר על קשר עם חבריו, אשר התפרזו וחיו במקומות שונים בעולם.

באותה התקופה גם התפתחה אופנה חדשה בקרב כמה ישראלים. שהיו צמאים לחידושים. בחשיש לא היה משום חידוש, וכך נוצר ביקוש לקוקאין.

ג'וזה קשר קשרים עם אנשים שהכיר, והחל מייבא את הסם

120 דולר לגרם

ארצה. עד מהרה הפך הקוקאין, שלא היה מוכר בישראל, מיצוד פופר אחת הירחונים בישראל, אנשי-בואמה וצירים. ג'וזה צורך בעצמו כמויות גדולות של קוקאין. הוא גדל בישראל, שירת כצנא ולאחר מכן עבר כקצין-ביטחון כנמלית-העופה בפרנקפורט, גרמניה.

מיסעות, יצרני-כגרים, יבואנים, בעלי בית-דפוס גדול, שהוציא את אחד הירחונים בישראל, אנשי-בואמה וצירים. ג'וזה צורך בעצמו כמויות גדולות של קוקאין. הוא גדל בישראל, שירת כצנא ולאחר מכן עבר כקצין-ביטחון כנמלית-העופה בפרנקפורט, גרמניה.

זוה (יוסף וילס) הינו דמות מוכרת ואהודה בקרב אנשי-הבואמה בתל-אביב. הוא גבה נאמ, ומפיע באופן קבוע בחברת נערת זוהר זו או אחרת במקומות הבילוי הפופולארים בעיר. ג'וזה הוא סוחר קוקאין. עם לקוחותיו נמנים היפים והיפות של העיר — בעלי-בטיקים, בעלי-

חשוד דהאן הסס נעלם בכמונית

החבילה. הוא מסר את החבילה לסימון סמרג'ה, וקיבל ממנו חצי ק"ג קוקאין, שהיה מיועד לו ולג'וזה, תמורת השרות.

את הסם הניח סמרג'ה בכמונית פולקסוואגן של הספר מקס דהאן. ביום שלפני יום-הכיפורים התקיימה אסיפה בכיתו של סמרג'ה שבה נכחו סימון סמרג'ה ואשתו, הלל קורנפלד, עידו כניוסף, טארק אוסרוף ומחמוד קונרוס — פועליו של קורנפלד — ובן-דודם סער ג'בר.

סער ג'בר נתבקש להעביר את המכונת לרחוב אחר וכמו כן להעביר את הסם מהשקיות המקוריות לשקיות חדשות, כדי שלא יותרו טביעות אצבעות. ג'בר נבהל וסירב.

לבסוף ביצע מחמוד קונרוס את הפעולה. עידו כניוסף שקל את הקוקאין באוניברסיטת תל-אביב.

אחרי שהחליף את השקיות, כשכפפות לידי, השאיר קונרוס את הקוקאין בכמוניתו של הספר דהאן, שהיה אמור לרכוש חלק מהסחורה. כולם חזרו לביתו של סימון סמרג'ה, אשתו של סמרג'ה היתה נוכחת, וכאשר נעצרה סיפרה במישטרה את תוכן השיחה.

כאשר ניגשו למחרת כמה מאנשי החבורה לקחת את הסם, הבחינו כי הקוקאין נעלם מהמכונת. מאנשי החבורה החלו חושדים זה בזה, והחלטו פה-אחד לגשת יחד למכון